

3. Przekazanie mienia następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

§ 4. Wartość przekazywanego mienia ustala się w następujący sposób:

1) wartość mienia:

- stanowiącego dla odbiorcy majątek trwały,
- przekazywanego na cele pomocy społecznej oraz zbiornicom Centralnego Zarządu Gospodarki Złotem lub Centralnemu Zarządowi Przemysłowych Surowców Wtórnych

ustala odbiorca;

2) wartość mienia stanowiącego dla odbiorcy środki obrotowe ustala się komisyjnie z udziałem przedstawicieli wydziału finansowego i zarządu (wydziału) handlu przydzielnicy właściwej rady narodowej, odbiorcy oraz w miarę potrzeby rzeczoznawcy na poziomie cen skupu lub zbytu zgodnie z obowiązującymi cennikami dla takich lub podobnych towarów biorąc pod uwagę obniżenie wartości ze względu na stan lub stopień zużycia oraz wady przedmiotu;

3) wartość przejętych praw majątkowych ustala się w wysokości wartości ich realizacji.

§ 5. 1. Mienie przekazywane nieodpłatnie, a stanowiące dla odbiorcy majątek trwały, podlega wpisaniu do inwentarza lub objęciu bilansem jednostki przejmującej w wartości ustalonej w sposób określony w § 4.

2. Należność za mienie przejęte odpłatnie określa się na podstawie wartości ustalonej według § 4. Odbiorca obowiązany jest do wpłacenia należności za przejęte mienie w wysokości obowiązującej go ceny zakupu (przy zakupie do hurtu — cena zbytu, przy zakupie do detalu — cena hurtowa bądź cena detaliczna zmniejszona o marżę) w ciągu 3 miesięcy od dnia jej ustalenia na rachunek dochodów budżetu centralnego.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 29 października 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1438

UCHWAŁA Nr 903 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 listopada 1955 r.

w sprawie wynagradzania pracowników magazynowych.

§ 1. 1. Dla pracowników magazynowych na stanowiskach kierowników magazynów głównych, kierowników baz materiałowych, kierowników magazynów, starszych magazynierów i magazynierów materialnie odpowiedzialnych za powierzone im nadzórowi towary i materiały, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych, budowlano-montażowych, transportowych, łączności, komunalnych oraz usługowych, w których stosuje się premiowanie pracowników umysłowych za wykonanie planu produkcji (obrotu, usług) — ustala się w zależności od kategorii magazynu następujące wynagrodzenie zasadnicze:

Stanowisko	Wysokość wynagrodzenia w złotych		
	magazyn I kategorii	magazyn II kategorii	magazyn III kategorii
I	2	3	4
1. Kierownik magazynu głównego, kierownik bazy materiałowej, kierownik magazynu	950—1200	850—1050	800—950
2. Starszy magazynier	800—950	750—850	750—850
3. Magazynier	550—750	550—750	550—750

2. W przedsiębiorstwach, w których nie stosuje się premiowania pracowników umysłowych, pracownicy magazynowi otrzymują wynagrodzenie przewidziane w tabeli podanej w ust. 1 dla magazynów I kategorii z zachowaniem warunków podanych w ust. 4.

3. Magazynierzy obsługujący magazyny przeznaczone wyłącznie na zaopatrzenie zarządu przedsiębiorstwa mogą być

wynagradzani tylko według stawek płac ustalonych dla magazynierów zatrudnionych w magazynach III kategorii. Magazynierzy ci nie otrzymują premii.

4. Wynagrodzenie zasadnicze pracowników magazynowych nie może być wyższe od wynagrodzenia zasadniczego z dodatkiem służbowym kierownika działu (sekcji) zbytu, zaopatrzenia lub handlowego danej jednostki.

§ 2. Uchwała nie dotyczy pracowników magazynowych zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” oraz w państwowych ośrodkach maszynowych.

§ 3. 1. Kryteria zaszeregowania magazynów w poszczególnych branżach do jednej z trzech kategorii w zależności od wielkości obrotu, ilości i rodzaju magazynowanych towarów ustala w drodze zarządzeń właściwi ministrowie przyjmując, że do magazynów II kategorii mogą być zaliczone magazyny o planowanym obrocie rocznym nie mniejszym niż 15 mil. zł, a do kategorii I — o obrocie nie mniejszym niż 45 mil. zł.

2. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i budownictwa węglowego do magazynów II kategorii mogą być zaliczone magazyny o planowanym obrocie rocznym nie mniejszym niż 2,5 mil. zł, a do I kategorii — o obrocie nie mniejszym niż 6 mil. zł.

3. Bez względu na wysokość obrotu mogą być zaliczone do I kategorii magazyny, w których przechowywane przyrządy lub aparaty precyzyjne stanowią więcej niż 50% ogólnej wartości magazynowanych towarów, oraz magazyny, w których przechowywane są materiały wybuchowe.

4. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach minister może zezwolić na zaliczenie magazynu do grupy bezpośrednio wyższej, niezależnie od wysokości obrotów. Ilość tak zaliczonych magazynów nie może przekraczać 10% ogólnej liczby magazynów.

§ 4. 1. Pracownikom magazynowym, o których mowa w § 1, przysługują dodatki lokalne w wysokości zależnej od wynagrodzenia zasadniczego:

Wysokość wynagrodzenia zasadniczego w złotych	Wysokość dodatku	
	stołecznego	morskiego
550 — 610	38	35
611 — 680	46	38
681 — 750	50	42
751 — 820	53	46
821 — 900	61	50
901 — 970	65	53
971 — 1200	72	61

2. Dodatek stołeczny stosuje się w zakładach położonych na obszarze m. st. Warszawy, dodatek morski — w zakładach położonych na obszarze miast: Gdańska, Sopotu, Gdyni, Elbląga i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, puckiego, szczecińskiego, wolińskiego i wejherowskiego.

§ 5. 1. Pracownicy magazynowi w zakresie prac związanych z przygotowaniem magazynu do otwarcia i zamknięcia lub przekazania zmiany roboczej są pracownikami o nie normowanym czasie pracy.

2. Jeżeli względy gospodarcze przedsiębiorstwa wymagają zatrudnienia w godzinach nadliczbowych pracowników wymienionych w ust. 1, konieczne jest pisemne zlecenie na pracę w tych godzinach, podpisane przez dyrektora przedsiębiorstwa (kierownika zakładu). Zlecenie to stanowi podstawę do wypłacenia wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe.

§ 6. 1. W przedsiębiorstwach, w których stosuje się premiowanie pracowników umysłowych, pracownikom magazynowym przysługuje premia według zasad ustalonych w ramowym regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik do uchwały.

2. Właściwi ministrowie opracują i wprowadzą szczegółowe regulaminy w oparciu o ustalenia regulaminu ramowego.

§ 7. Pracownikom magazynowym przysługują wszystkie świadczenia, do których są uprawnieni inni pracownicy danego przedsiębiorstwa na podstawie obowiązujących przepisów, jednak tylko w takim zakresie, w jakim ze świadczeń tych korzystali przed wejściem w życie niniejszej uchwały.

§ 8. Zobowiązuje się Ministra Kolei i Ministra Rolnictwa do odrębnego uregulowania w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac wynagradzania pracowników magazynowych zatrudnionych w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe” oraz w państwowych ośrodkach maszynowych.

§ 9. Upoważnia się właściwych ministrów w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac do odpowiedniego rozciągnięcia przepisów niniejszej uchwały na pracowników magazynowych zatrudnionych w jednostkach nie objętych przepisami § 1.

§ 10. Zaleca się Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz Zarządowi Głównemu Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy wprowadzenie określonych niniejszą uchwałą zasad wynagradzania pracowników magazynowych w zrzeszonych spółdzielniach i podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 903 Prezydium Rządu z dnia 12 listopada 1955 r. (poz. 1438).

RAMOWY REGULAMIN PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW MAGAZYNOWYCH

§ 1. Pracownikom magazynowym na stanowiskach kierownika magazynu głównego, kierownika bazy materiałowej, kierownika magazynu, starszego magazyniera i magazyniera przysługuje premia według zasad i w wysokości procentowej przypadającej za wykonanie i przekroczenie planu w danym miesiącu kierownikowi działu zaopatrzenia (handlowego) danego przedsiębiorstwa lub zakładu pracy, z tym że premia ta nie może być niższa od przysługującej im na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

§ 2. Wypłatę premii w pełnej wysokości określonej w § 1 uzależnia się dodatkowo od:

- 1) zgodnego z obowiązującymi przepisami przechowywania magazynowanych towarów,
- 2) nieprzekroczenia normatywów ubytków towarowych powyżej ustalonych norm ubytków i niezastnienia mank,
- 3) bieżącego prowadzenia dokumentacji towarowej i terminowego sporządzenia obowiązujących sprawozdań.

§ 3. Premię określoną w § 1 obniża się:

- 1) za przechowywanie towarów niezgodnie z przepisami — o 20 do 100%,
- 2) za przekroczenie normatywów ubytków towarowych powyżej ustalonych norm ubytków lub zaistnienie mank — o 20 do 100%,

- 3) za brak bieżącej dokumentacji towarowej — o 20 do 50%,
- 4) za każdy dzień opóźnienia obowiązującej sprawozdawczości — do 5%.

§ 4. 1. Wypłaty premii dokonuje się na podstawie pisemnego stwierdzenia co miesiąc:

- 1) przez pracownika sprawującego bezpośredni nadzór nad magazynem, że towary są przechowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz że podczas dorywczej kontroli magazynu nie stwierdzono żadnych ubytków przekraczających obowiązujące normy,
- 2) przez głównego księgowego, że obowiązująca dokumentacja towarowa jest prowadzona zgodnie z przepisami, a obowiązująca sprawozdawczość została sporządzona w terminie.

2. Wysokość premii ustala dyrektor zakładu pracy.

3. Organy Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej mogą wystąpić z wnioskiem o obniżkę premii lub całkowite jej niewypłacenie za okres nie dłuższy niż 2 miesiące w razie stwierdzenia prowadzenia gospodarki magazynowej niezgodnie z obowiązującymi przepisami. W tym przypadku obniżenie lub całkowite cofnięcie premii zarządza dyrektor zakładu pracy.

§ 5. Wypłaty premii dokonuje się w trybie przewidzianym uchwałą nr 356 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r.

o warunkach wypłaty premii za wykonanie planów produkcyjnych (Monitor Polski Nr 62, poz. 817), a w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych — w trybie przewidzianym uchwałą nr 200 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1955 r. o zmia-

nie uchwały z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie zasad premiovania pracowników zatrudnionych w budownictwie (Monitor Polski Nr 44, poz. 433).

1439

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ŻEGLUGI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 24 października 1955 r.

w sprawie zasad współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną w zakresie służby hydrograficznej.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do wykonywania służby hydrograficznej powołane są Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej oraz Służba Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga w Gdańskim Urzędzie Morskim.

§ 2. Do zakresu działania Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej należy:

- 1) przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na całym Wybrzeżu dla opracowywania map morskich i dla specjalnych celów wojskowych;
- 2) przeprowadzanie niwelacji dla ustawiania prowizorycznych wodowskazów na czas sondowania;
- 3) ustawianie znaków baz pomiarowych szybkości dla potrzeb Marynarki Wojennej i opieka nad nimi;
- 4) przeprowadzanie pomiarów wodnych, koniecznych do opracowywania map morskich, a mianowicie:
 - a) pomiarów głębokości na obszarach morskich otwartych — od linii brzegu w kierunku otwartego morza,
 - b) pomiarów głębokości na obszarach morskich zamkniętych — zarówno na zalewach, jak i w basenach portowych Marynarki Wojennej;
- 5) wyłączne prawo opracowywania, reprodukcji i wydawania map i planów morskich o charakterze oficjalnym dla ogólnego użytku, unowocześnianie i wydawanie map morskich starych wydań na podstawie przeprowadzanych w terenie własnych pomiarów;
- 6) wyłączne prawo opracowywania i wydawania locji, spisów latarni, spisów sygnałów radiowych itp. o charakterze oficjalnym dla celów żegluga morskiej;
- 7) wyłączne prawo wydawania pisma „Wiadomości Żeglarskie”, zawierającego dane Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej i Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga, publikacje urzędowe, informacje i meldunki dotyczące bezpieczeństwa żegluga oraz dane zawarte w podobnych publikacjach państw obcych z podaniem źródeł;
- 8) podawanie w określonym czasie drogą radiową ostrzeżeń nawigacyjnych Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jak również ostrzeżeń otrzymywanych ze Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga;
- 9) ustawianie znaków nawigacyjnych stałych i pływających dla celów wojskowych;
- 10) współdziałanie ze Służbą Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga przy opracowywaniu sposobów i metod udoskonalania istniejącego systemu oznakowania Wybrzeża i obszarów morskich.

§ 3. Do zakresu działania Służby Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga należy:

- 1) przeprowadzanie pomiarów geodezyjnych na terenie całego Wybrzeża ze specjalnym uwzględnieniem terenów portowych dla celów opracowania planów sondażowych;
- 2) przeprowadzanie pomiarów hydrograficznych (głębokościowych) tylko w obrębie wodnych terenów portowych (z wyłączeniem basenów Marynarki Wojennej) oraz na obszarach wodnych — dla potrzeb żeglugaowych;
- 3) przeprowadzanie prac trałowań hydrograficznych w obrębie wód wewnętrznych, a w szczególności na wewnętrznych torach wodnych, tudzież przeprowadzanie tych prac na otwartych obszarach wodnych — w celu ujawnienia podwodnych przeszkód nawigacyjnych i zapewnienia bezpieczeństwa żegluga;
- 4) sporządzanie i wydawanie planów pomiarowych (w dowolnych skalach) na podstawie wyników prac wyszczególnionych w pkt 1 i 2, co powinno być wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami o tajemnicy państwowej i służbowej;
- 5) przeprowadzanie oznakowywania nawigacyjnego tak na Wybrzeżu, jak i na przyległych doń obszarach morskich otwartych i zamkniętych;
- 6) opracowywanie sposobów i metod udoskonalenia istniejącego systemu oznakowania nawigacyjnego w ścisłym porozumieniu z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej;
- 7) przeprowadzanie stałej kontroli stanu oznakowania nawigacyjnego i wykonywanie wszelkich prac zapobiegawczych, niezbędnych do utrzymania systemu oznakowania nawigacyjnego w stałej sprawności technicznej;
- 8) administrowanie i obsługa wszelkich latarni i radiolatarni morskich oraz całego systemu oznakowania nawigacyjnego stałego i pływającego na całym Wybrzeżu, z wyjątkiem znaków nawigacyjnych przeznaczonych dla celów wojskowych i znajdujących się w administracji Marynarki Wojennej;
- 9) organizacja służby informacyjnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa żegluga przez:
 - a) zawiadamianie Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej o wszystkich zmianach i usterkach zauważonych w oznakowaniu nawigacyjnym, podlegającym Służbie Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga; tryb zawiadamiania zapewniający szybkie i pewne przekazywanie wiadomości uzgodni między sobą Służba Oznakowania Nawigacyjnego Resortu Żegluga i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej;
 - b) podawanie Biuru Hydrograficznemu Marynarki Wojennej pilnych informacji dotyczących bezpieczeństwa żegluga — celem dalszego przekazania ich w ostrzeżeniach nawigacyjnych zgodnie z zarządzeniem nr 213 Ministra Żegluga z dnia 21 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanym przez statki morskie;